

Przetłumaczenie od ludu Neapolitańskiego (1793)

PRZEŁOZENIE

Od Ludu Neapolitańskiego podane Królowi swojemu po doszłej wiadomości o śmierci Ludwika XVI.

Czas jest, Najjaśniejszy Panie, aby zdradliwe Francuzów zamiary, dłużey cierpienie nie były; czas jest, abyś W. K. M. dał światu przykład Męstwa, y całej użył potęgi do zniesienia y rozproszenia tej Hordy, której straszniejsza nam jest przyjaźń, niżeli odgrazanie się. Jakież to Ich są prawidła? jakie maxymy? Co u nich cnota? co powinność? Swywola, nie karność, nie ludzkość, Irreligia?

Wywrocenie jednego Tronu, czyni im nadzieie wywrocenia drugich; gdziekolwiek stanęli stopą, gdziekolwiek przyjęto ich, odciągać lud od posłuszeństwa Wierze y Rządowi, pierwszyni ich było staraniem. Mamiące hasło złe zrozumianey Wolności, Równość chimeryczna, oto są Dogmata tej nowej zarazy!

Królu! Interes Wiary, Interes Tronu, Interes Ludu Tobie wiernego tego wyciąga, ażebyś wszelkie zerwał względy z ludem tym tak daleko w zbrodniach zapamiętałym, szkodliwe nowości rozsiewającym, podłym niedoleźnym, nieprzyjaznym Bogu, y niegodnym tylko najwyższey od Ciebie pogardy. Stokroć on jest niebezpieczniejszym, gdzie mu w pokoju przebywać wolno, niżeli z bronią w ręku, niżeli w boju otwartym. Rzym, że Francuzom mieścić się u siebie dozwolił, o mało tego zanieższaniem y zgubą nie przypłacił. Zbliżony niedawnemi czasy do Króla jednego tajemny zwoycza, w postaci flugi, był Francuz. Niepokonany boiem Gustaw III. zdradliwy nie uszedł śmierci, iaką gotowali Głowom ukoronowanym sprzyśnięni wyślaney, którzy w Stolicy Francyi formowanie zaciagu Króloboyców zamierzać śmieli, y już odzywających się ochotników znajdowali. Wyrodek Krwi y natury, herszt od początku wydany na wszystko współników, Równości (Egalite) otrząsłszy się Imieniem, doprowadził nakoniec do kresu najczarniejsze swoje zamysły. Ludwik XVI. już nie żyje! Cnotliwy ten Monarcha, wezwał sam Lud swój, aby się z nim o tego dobro naradził; y za to od niego z Praw swych wyrzuty, od niego znowu uznany, od niego nieodpowiedzialnym ogłoszony, na jego łonie niebezpieczniwa szukający, z Tronu do więzienia, z więzienia przed Sąd oskarżycielów ciągniony, od głuchych na głos natury y niewinności na śmierć skazany, podał głowę pod topór, w oczach ludu, do którego przemówić mu wolno nie było. Nienasycona tym widokiem ziałość, ocierała chciwie z krwi jego ręce Kata, litościwszego zaisze od tych wolności głosicielow, u których uwolnienia siebie od wykonania tego okrucieństwa wyzierać niemożł.

Królu! jeżelibyś z temi poczwarami w iakie miał wchodzić umowy, zdrzrzył! czegoż się nie spodziewać od tych, którym nie nie zoltaie do stracenia, tyle do zdobycia! Czegoż się nie obawiać od tych, których celem jest Anarchia, zdeptanie praw, obalenie Tronów, znieważenie zaszczytów; którzy nie przeistając na wygnaniu tylu współziomków, na rozlaniu Krwi w Stolicy y w Narodzie, zmazali się Krwią własnego Monarchy; jeżeli sami odzywają się z szukaniem przyjaźni y przynierza, niewierz im, Miłościwy Panie, nieże tym zięczniy chcą pokryć czarność swych podstępów, nieże (na co drętwieniem z bojaźni) chcą tym pewniy świętokradzką ubroć rękę, na przerwanie biegu najdroższych nam dni Twoich! My sami Najjaśniejszy Panie, którzy te Tobie czynniy przełożenia, my sami byliśmy od nich przeciw Tobie podnieceni. Już nam nasuwali przed oczy znaki ich Wolności, już tą obłudą odwieść nas chcieli od wierności y posłuszeństwa, iakie się od rzuconych należy Rządzącemu. A co

XVIII. 2. 413

najgorsza, zwódnicze ich maxymy, już nam psuć zaczynały młodzież naszą już, ona smakowała w *Niepodległości*, już rada była chcieć wyłamywać się z Półsluszeństwa, które dla utrzymania porządku społeczności, starszym się należy, chociażby nawet ośtro swojego używali zwierchnościwa. Co wiek nasz, co doświadczenie sposobów poddać nam może, w wszystkich używany ostrzegając Młódź naszą o fatalnych wypadkach tej *Francuskiej Nowości*. Wyślawiliśmy im, jako ten Naród niedawno za wzor uprzejmości y grzeczności *Europie* dawany, dziś cały rod ludzki swoją przeraża dzikością; jako drapieżniejszy niż zwierzę wyglądony, sam się nad sobą pałwi, sam się w swoich współ braci Krwi broczy, wewnątrzności im wydiera y pożera. Jako w nim płeć żeńska szuka, z tą dla siebie chluby, że okrutniejszą być umie, że dzieci swoje do Krwi y morderstw uprawia. Przekładamy łatwo się dać uwieść mogącym, jako niepowetowane ta zaraza, gotuje cały ziemi szkody y spustoszenia. Ktoż w ilście za tak nagłym, y gwałtownym wszystkim wzruszeniem, może być bezpiecznym domu z rodziców zolańwonego, lub krwawą pracą zarobionego majątku, używauia go, y pomnożenia dla tych, w których natura odradzać mu się dała! Rolnictwo, Handel, Przemysł, Rzemiosła, w cożby się obrócili? Mieszkańcy tych pięknych gmachow ziemię tę ozdabiających (na której prawdziwie zdrowiem, y wolnością oddychamy) opuścić by ie musieli; szukając pod obcym Niebem, od ostrych powietrza odmian, przytulenia; a tyfące ludzi dziś z nich y przy nich żyjących, wystawionymi byłiby na głód na wszystko narażający, szanowne starożytności zabytki w Świątyniach y Domach, które daleki przychodzień z zadziwieniem y pożytkiem ogląda, zdeptane by y zatarte zostały, z krzywdą następujących wieków, od nowego napływu Barbarzyńców; Czyniemy nakonieć, co możemy wyławiać młodszym naszym, jako gwałtowne przez *Francuzów* Dobr Krolewskich, Kościelnych, y Obywatelskich zaboru, ich sprzedaż, składow odwiecznych w tak zamożnym Państwie srebra y złota przetopienie, już im nie wystarczaia, już na *Assygnatach* y nieslalszowanych tracą, jako obfite wszystkie zapasy niebaczny szafunkiem już są ztrwonione. Jakiey że się lekac nie trzeba napaści od tej wzbiierającej powodzi, jeżeli tamy nieznaidzie? Czegoż dajs niedoswiadczaia *Brahantkie*, y niektóre Niemieckie Krainy, wyzuwające się z swoich ofatkow: a okupić się nie mogące *Wolności*, *Rowności*, y *Prawu Człowieka*.

Wszystko to przekładamy Młodzi Naszey, ale *Francuzi*, Straszidła te! niepamiętne Dobroczynności Twoiey, Miłościwy Panie, y doznanego w czasie ofatniej nawałności ratunku, wyzuły się z wszelkiego czucia względów, miłości y wdzięczności! więcej niebezpieczni niż *Afrykańskie* Gady, y Tygrysy, nieprzełaią na to czatować, aby iadem z *Serc* swych wyzionionym wszystkim zarazieć, aby tainym podkopem wszystko wywrocić, aby odwieść nas od czci y przywiązania ku Tobie Krolu, i ku tej *Wierze*, w ktorej porodziłismy się, i zrosliśmy, umrzeć pragniemy. Łączemy z Swiatem całym Sprawiedliwą dla nich nienawiść naszą, wołamy Królu do ciebie, abys nasjuwpluił od niecznośnego pożycia z temi nowotworami, abys ich oddalił iak naryprezdey z murów Miałta, y całego Państwa tego, aby lud Twoy narażonym nie był na niebezpieczeństwo codziennego ich mamienia, na niebezpieczeństwo naybliżey grożące dostojności Twoiey y Osobie.

Zuchwali! wojną nam grożą, więc nas zawsze znaydą gotowemi, ani się upodlemy na chwile niezaufaniem Tobie, lub naymniejszym powatpiewaniem, aby wielkomyślność Twoia stworzyć się miała niebaczego zapędu tych zaślepieńców. Wszystko co nasze jest, twoiey mądrey poddaeney Władzy, Użyj tego iak się Tobie samemu naylepiey zdawać będzie. Dzieci nasze pod Twoim hasłem wojować będą. Nie oszczędziemy ofatniej kropli Krwi naszey na Twoie y Wiary obronę. Niech tak *San Zusepów* dopomaga nam! Szczęśliwi, gdy w tak dobrej sprawie poledeż nam przyidzie z honorem dla Ciebie y dla nas. Lecz o iak szczęśliwsi, jeżeli nam się powiedzie, hać się Wiary y Tronu podparą; wytepić zarazę nowości; ukroćć nakonieć wędzidel tej uroionej Wolności, y tej Rowności, ktoreby wszelką własność pochłoneły, wszystko zamieszaly, wszystko wywrocily.

Śmierć raczey obieramy; niżeli przyiażn z ludem tym pyszniącym się iedynie z słabego odporu, iakiego dotąd doznały występne jego zamiary, z ludem upodłonym przez zbrodnie, przez morderstwa, z ludem zamazanym krwią niewinnego ich Krola, Brata Twoiego zemsty wołaiącą.

Te są czucia, te są żądania, które Lud *Neapolitański* wynurza Monarsze swoiemu.

XVIII. 2. 413

3185

XVIII.2. 413